בס"ד

יום ב' כ"ה באלול תשנ"ט (6 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום כ"ה באלול, הוא היום שבו נברא העולם! נרמז רבי אלימלך, שאנו הולכים לפי שיטתו בכל תשובות המועדות והתקופות, אותו יום שנבראו בו שמ"ם וארץ היינו ששה ימים קודם שנברא האדם הראשון. ויום שנברא בו אדם הראשון, ראש השנה היינו - היו יוצרו ויום ראשון נמצאה בראשית - כ"ה באלול היינו, ובו:

= והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך על-פני תהום ורוח אלוקים מרחפת על פני המים. ויאמר אלוקים יהי אור, ויהי אור. ויבדל אלוקים את האור כי טוב ויבדל אלוקים בין האור ובין החושך. ויקרא אלוקים לאור יום ולחושך קרא לילה, ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד. =

ובסיום דבריו של הרב קורא על תשובה כללית / שיבה לעצמך:

כפי שאמרנו, ה"אני מכתב בקשירת הפעילות המעשית לעזרת המשיח, שאז "תשב לעשיית שרה".

ודווקא מענייני כאן שהוא איש מדיני, שלא יתבודד במדבריות וכיערות, ולא מעשרו בהלית ותפילין ולא עיניו. בשום את נפשו - אינו מסכן בשעיה ויסכנה של משיח שוא.

עצומת דברים אלה של הרב ר"נס, ראו הנ"ב והרב קורא במהלך השיבה לארץ את תחילת התהוותה של הגאולה - והלא שיבתו של העם לארצו ולאלוקיו, כמהות ביטויו של הרב אלקלע' - "תשובה כללית". ודווקא ההתאחדות של כל תלקי העם סביב נושא הגלות לארץ, היא שמיהרה את תחילת תהליך תשובתו של העם.

וכך כותב הנ"ב בימים נפלאים אלו אחרי ארץ-ישראל, שהיא דבר גדול - שהוא מאחד את כל מחנה ישראל בפסים משותפים - על כן יש להבין שמהלך התשובה הכללית היא קול השופר, המאחד את המחנות.

כפי שמוסבר בדברי ישעיה הנביא [כז, 13]: "והיה ביום ההוא, יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנידחים בארץ מצרים... והשתחוו לה' בהר הקודש בירושלים". השופר הוא הכלי הקורא ומקבץ את העם מכל תפוצות.

וכמו שהשופר מהווה את תחילת ההתעוררות לתשובה הפרטית שלכל יחיד, כך "שופר הגאולה" שמקבץ את המעוות הוא הפסים לתשובה הכללית.

יום נעים!